

Nu ştiam

Sorina

Nu ştiam

Blând mărturisind cuvinte, nu ştiam că doare,
gândul trece printre dinţi, trec şi clipele uşoare,
murmur se aude-n inimi, precum ploile de vară
şi o nuanţă de lumină nu ştiam că mă-nfioară!

Căutând umbrele noastre, jos privirile se-opresc,
nu ştiam că sub lumină ele încă se iubesc,
numărând săruturi vii, şoapte, doar din nopţi albastre,
nu ştiam, o, nu ştiam despre sufletele noastre,
că alunecând spre-apus, calcă pe urma luminii,
luna albă rămurind florile din noi şi crinii!